

PAPER DETAILS

TITLE: Sunus

AUTHORS: Meriç KÜKRER,İlkay ÖZKÜRALPLI

PAGES: 1-5

ORIGINAL PDF URL: <https://dergipark.org.tr/tr/download/article-file/3155271>

Sunuş

Meriç KÜKRER¹, İlkay ÖZKÜRALPLİ²

¹ Asst. Prof., Suleyman Demirel University, Department of Sociology (Orcid ID: 0000-0001-8069-4564)

² Asst. Prof., Arel University, Department of Sociology (Orcid ID: 0000-0002-1310-6037)

Özet

Bu sunuş yazısında ViraVerita E-Dergi: Disiplinlerarası Karşılaşmalar'ın 17. sayısının dosya konusu olan "Acının Dünyası/Dünyanın Acısı" başlığı altındaki makale, kitap değerlendirmesi ve çevirilerin yanı sıra dosya dışı çalışmalar tanıtılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Acı, mutluluk endüstrisi, neoliberalizm, palyatif toplum

Preface

Abstract

In this preface, the studies published in 17th issue of ViraVerita E-Journal: Interdisciplinary Encounters were introduced. This issue, which is titled as “World of the pain/Pain of the World”, focuses on the different moments where the world intersects with pain.

Keywords: Pain, happiness industry, neoliberalism, palliative society

Corresponding Author / Sorumlu Yazar	Meriç KÜKRER Asst. Prof., Suleyman Demirel University, Department of Sociology
E-mail / E-posta	merickukrers@gmail.com
Manuscript Received / Gönderim Tarihi	21.05.2023
Revised Manuscript Accepted / Kabul Tarihi	23.05.2023
To Cite This Article / Kaynak Göster	Kükrer, M., Özküralpli, İ. (2023). Sunuş, <i>ViraVerita E-Journal: Interdisciplinary Encounters</i> , Vol. 17, i-v.

Sunuş

Jîna Mahsa Amini'ye...

Bu sayımızda hem bir duygu olarak acının dünyasına hem de dünyanın acısına farklı ve katmanlı perspektiflerden bakmak istemiştik. Bunu yaparken de Byung-Chul Han'ın *Palyatif Toplum*'undan ilham almıştık. Han, 'acıdan kaçınmayı' yaşadığımız toplumun ethosu olarak görmekte ve bir bakıma toplumu da mukavemet geliştiremeyen bir konuma yerleştirmektedir. Bu toplum öyle bir toplumdur ki acıdan kaçınmak için kendini durmadan sağaltır. Acıyla yüzleşmeye tahammülü yoktur. Bütün gücüyle hayatı uzatmaya çalışan bir hayatta kalma toplumdur bu. Han, her ne kadar topluma içkin kırılmalıkları ön plana çıkarmamış ve toplumu pasif bir varoluş şeklinde sunmuş olsa da nihayetinde bizleri "acı" kavramına daha yakından ve yaratıcı bir şekilde bakmaya davet etmiştir. Niyetimiz bu davete icabet etmektir...

Bir yandan neoliberalizmin rıza üretme mekanizmalarından biri olan 'mutlu ol' formülüyle ortak varoluşların müşterekleri gün geçtikçe silikleşirken, diğer yandan bugün pozitif psikolojinin de desteklediği bir 'mutluluk endüstrisi' ya da yeni spiritüellikler gittikçe popülerleşiyor. Fakat biliyoruz ki acılar azalmadığı gibi gün geçtikçe artıyor, bunun yanı sıra acıdan imtina etmeyen hatta acıdan güç alanlar ya da en azından acıdan kaçmayıp korkusuzca üstüne yürüyenler de var. Jîna Mahsa Amini de bu isimlerden sadece biriydi... Acının toplumsallığının kişisel hikâyelere hapsedilerek unutturulmaya çalışıldığı bu dönemde, Amini'nin ölümünden sonra İranlı kadınların sokaklara taşıdıkları isyan, Han'ın iddia ettiği toplumsal ethosa karşı çoğalmasını ümit ettiğimiz mücadelelerden yalnızca biri.

Bu süreçte yazarlarımız süregelen savaşların ve her türlü eşitsizliğin, adaletsizliğin, güvencesizliğin derinleştiği 'neoliberalizmin harabeleri' arasında ve maalesef insan yapımı bir afetin acısıyla kavrulan Türkiye coğrafyasında yaşamının yorgunluğuyla, dünyanın acıyla kesiştiği farklı uğrakları kaleme aldılar.

Sayımızın ilk çalışması olan "Neoliberalizmin Acılarını *New Age* Maneviyatı ile Dindirmek" makalesinde Feyza Toprak, *New Age* inanışlarının yaygınlaşmasıyla neoliberalizm arasındaki bağı "acı" kavramı üzerinden tartışmaya açıyor. Toprak, *New Age* inanışlarının bir yandan zaman içinde nasıl evrildiğini ortaya koyarken diğer yandan da insanların neoliberal toplumda acılarını nasıl sağalttıklarına dikkat çekiyor.

İbrahim Çöllü, “Pastoral Himayeden Neoliberal Haz Toplumuna Acının Üçlü Doğası Üzerine” çalışmasında acıyı, toplumsal değişimlere koşut bir duygu olarak ele alıyor ve üç farklı toplumsal durumda acıya atfedilen anlamların farklılığı üzerinden acının doğası üzerine bir tartışma geliştiriyor.

“‘Bizi Öldürmeyen Şey Güçlendirir’ mi?: Nietzsche’de Acı, *Ressentiment* ve Politika” makalesinde ise Hikmet Çağrı Yardımcı, Nietzsche felsefesini acı kavramını merkeze alarak yeniden okurken “üst-insan”, “güç istenci” ve “bengi dönüş” kavramlarıyla acı arasındaki rabitanın, politik olanı nasıl inşa ettiğini gözler önüne seriyor.

Hülya Göğercin Toker, “Bağışlamanın Olanasını Hatırlama Politikasında Aramak” başlıklı çalışmasında, bağışlama deneyiminin imkânını soykırım mağduru Eva Mozes Kor ve 12 Eylül askeri darbesi mağduru Hilmi Köksal Alişanoğlu tanıklığında hatırlama politikaları üzerinden tartışmaya açıyor.

Ürün Şen Sönmez ise “Nilgün Marmara’nın Şiirinde Acının Kronolojisi” isimli makalesinde, Marmara’nın şiirlerini psikobiyografik ve yakın okuma teknikleriyle şairin acısını odağına alarak kronolojik olarak ele alıyor.

“Orada Bir AIDS Var Uzakta!” metninde Jiyan Andiç, HIV ve COVID-19 pandemilerinin kırılğan grupların halihazırda uğradıkları ayrımcılıkları nasıl şiddetlendirdiğini bu iki sağlık krizinin yol açtığı insan hakları ihlalleri üzerinden ele alıyor ve bu ihlalleri 1985 yılında yayımlanan 7 gazetede yer alan üç vakaya yönelik haberlerde HIV/AIDS ve HIV’le yaşayan kişilere yönelik söylemler üzerinden gözler önüne seriyor.

Gamze Toksoy, Deniz Ayma, Pınar Akoğul ve Rahşan Yıldız Eyigün, “Farkı Yüzünde Taşımak: İş Yaşamı, Sınırlar ve Engeller” isimli çalışmalarında, yüzlerinde farklılık olan bireylerin damgalanma, dışlanma ve ayrımcılık gibi pratiklerle toplumsal yaşamda maruz kaldıkları şiddeti iş yaşamı odağında incelerken, bizi bakışımızın sebep olduğu acı üzerine düşünmeye davet ediyorlar.

“Bir Dizisellik Deneyimi Olarak Çalışma: Türkiye’de Çalışma Acısının İzini Sürmek” makalesinde Ayça Yılmaz Deniz, Türkiye’deki beyaz yakalı çalışanların çalışma deneyimlerini nasıl anlamlandırdıklarını “çalışma acısı” kavramsallaştırmasıyla tartışıyor.

Jale Avyüzen Zobar, “Antropolojik Perspektiften Acıyı Anlamak” isimli kitap eleştirisinde, Fransız antropolog ve sosyolog David Le Breton’un, acıyı toplumsal, kültürel ve dinsel boyutlarıyla yeniden düşünmeye davet ettiği kitabı *Acının Antropolojisi*’ni konu ediyor.

“Ölüm, Sonluluk ve Ölümlü Varlığın Fenomenolojisi” başlıklı çalışmasında Emre Mert ise insanın varoluş acısıyla ölümlü varlığın bir fenomenolojisini geliştiren Fransız felsefeci Françoise Dastur’un *Ölüm: Sonluluk Üzerine Bir Deneme* kitabına dair eleştirel bir inceleme sunuyor.

Dosyamızın son çalışması ise Aydın Furkan Kaynak’ın, Sergio Moratíel Villa’nın acının, ıstırapın, zalimlik ve iyiliğin, sömürgecilikle bağlantılı olarak İspanyol hukukunda nasıl yer aldığına dair tartışmaları konu alan “Yeni Devletler Hukukunda İspanyol Hukuku” isimli çevirisi.

Açık Defter bölümümüzün ilk çalışmasında Derya Avcı Dursun, eleştirel hayvan çalışmalarına bir katkı olarak da düşünebileceğimiz, “Eşikte Duran Bir Kirpiyle Karşılaşmak: Geçişin Olanakları Üzerine” isimli makalesinde, kirpi-insan karşılaşmalarını ve kirpilerin eyleme gücünü artıracak birlikte yaşama olanaklarını ele alıyor.

“Konjonktür ve Felsefe Pratiği: Althusser’in Hegel’e Müdahalelerini Okumak” isimli makalesinde Kaan A. Korkmaz, felsefi müdahalelerin konjonktürle ilişkisini Althusser’in Hegelcilik çağında Hegel’e müdahaleleri üzerinden tartışmaya açarak, felsefe pratiğinin Spinoza çağında nasıl gerçekleşebileceği sorusunu cevaplıyor.

İbrahim Emre Günay, “The Re-evaluation of the Function of Television and the Example of Netflix in the Context of Culture Industry and Mass Media” başlıklı çalışmasında televizyonun değişen işlevini Netflix örneği üzerinden yeniden ele alarak kültür endüstrisi içinde tartışıyor.

Sayımızın son çalışması ise Arif Yılmaz’ın, Leibniz’in kendi madde, uzam ve kuvvet teorisini geliştirdiği “Kartezyen Felsefeye Karşı” metninin Latince’den Türkçe’ye çevirisi.

Bitirirken, ViraVerita E-Dergi’nin “Acının Dünyası/Dünyanın Acısı” başlığıyla yayımladığımız bu 17. sayısına katkı sunan yazarlarımıza ve çevirmenlerimize, titiz incelemeleriyle yazılara katkı sağlayan hakemlerimize, “Kartezyen Felsefeye Karşı” çevirisinin Latince’den çeviri editörlüğünü yapan Berk Özcangillere ve tüm ViraVerita ekibine teşekkür ediyoruz. İyi okumalar...